

POSTANOWIENIE

Dnia 18 września 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Żmij

w sprawie ze skargi B.H.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie w sprawie o sygn.
VI Sk 3/24,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w
dniu 18 września 2024 r.,

odrzuca skargę.

S.K.

UZASADNIENIE

Skargą na przewlekłość postępowania z 9 lipca 2024 r. B.H., wniósł o
stwierdzenie przewlekłości postępowania w sprawie VI Sk 3/24 toczącej się przed
Sądem Apelacyjnym w Warszawie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga B.H. podlega odrzuceniu jako niedopuszczalna.

Ustawa z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony
do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym
lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym
bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2013, poz. 1725; dalej:
„ustawa o skardze na przewlekłość”) reguluje zasady i tryb wnoszenia

oraz rozpoznawania skargi strony, której prawo do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki zostało naruszone na skutek działania lub bezczynności sądu lub prokuratora prowadzącego lub nadzorującego postępowanie przygotowawcze (art. 1).

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

Przepisy ustawy o skardze na przewlekłość nie przewidują jednak możliwości wniesienia skargi na przewlekłość postępowania, którego przedmiotem jest przewlekłość postępowania (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z 18 kwietnia 2024 r., I NSP 126/24; z 14 marca 2024 r., I NSP 25/24; z 8 marca 2023 r., I NSP 309/22; z 3 listopada 2021 r., I NSP 185/21; z 11 lutego 2015 r., KSP 1/15; z 3 października 2013 r., III SPP 209/13). Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego taka skarga jako niedopuszczalna podlega odrzuceniu (zob. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z 28 października 2020 r., I NSP 140/20; z 12 marca 2019 r., I NSP 100/18; z 14 lipca 2011 r., III SPP 16/11; z 20 lipca 2010 r., III SPP 16/10).

Z tego też względu, skarga B.H. na przewlekłość postępowania Sądu Apelacyjnego w Warszawie w sprawie VI Sk 3/24, z uwagi na jej niedopuszczalność podlegała odrzuceniu.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania.

Konsekwencją niedopuszczalności skargi na przewlekłość jest bezprzedmiotowość postępowania w przedmiocie zwolnienia skarżącego od kosztów sądowych (odpowiednio art. 126² § 2 k.p.c.).

S.K.

[ms]